

Partner voor de publieke sector

Georganiseerd overleg Sector Defensie
Algemeen Personeelsbeleid (AP)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Contact: Jasmijn ter Haar
Telefoon: 06 44 12 43 26
E-mail: j.terhaar@caop.nl
Datum: 8 april 2025
Bijlage:
Ons kenmerk: AP/25.0220 bijl2
Zaaknummer: G.1.03

Onderwerp

Deelverslag van de vergadering van de werkgroep Algemeen Personeelsbeleid (AP)
op dinsdag 1 april 2025 van 10.00 tot 15.20 uur in de Sophiezaal bij het CAOP te Den Haag

Aanwezig

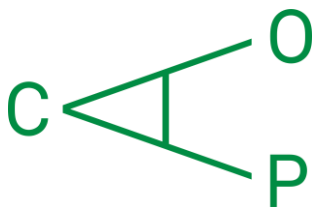
Van de zijde van Defensie: M. Suwout (voorzitter), E. van Brussel, L. de Haan, S. Houwer, B. Kokx, W. Schwab

Van de zijde van de centrales: J. van der Hulst, J. van Hulsen, A. Rozendal, J. ten Berg, E. Westermeijer

Van de zijde van het CAOP: J. ter Haar (CAOP)

Agenda

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda
2. WODG (AP/25.0171 + 1 bijlage) vertrouwelijk en onder embargo
3. URD Groei (AP/25.0173 + 6 bijlagen)
4. Open eindjes TS NPC (agendapunt WG PA, PA/25.0205 + 1 bijlage)
5. Rondvraag en sluiting

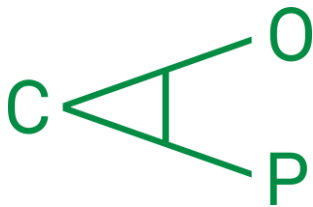
Agendapunt 2: WODG (AP/25.0171 + 1 bijlage)

De voorzitter geeft het woord aan de heer Kokx om zich te introduceren en het proces omtrent de WODG toe te lichten.

De heer Kokx vertelt dat hij in september 2024 door de SG is gevraagd om te helpen met het voorbereidingsproces rondom deze wet, waar inmiddels 11 of 12 ministeries een rol in spelen. Verder zijn er veel toezichthouders bij betrokken, de vakcentrales, de autoriteit persoonsgegevens en de ILT. Spreker is gevraagd om te helpen dit proces in goede banen te leiden. Hij heeft zelf 20 jaar bij een vakbond gewerkt, dus hij begrijpt goed wat de personele belangen hier zijn. Dat heeft hem geholpen bij de gesprekken die hij intern gevoerd heeft met de HDP over hoe er op een zorgvuldige en verantwoorde manier met deze wet om moet worden gegaan.

De voorzitter zegt dat partijen op zoek zijn naar hoe ze zich verhouden tot dit wetsvoorstel. Ze zijn gewend om wat betreft inhoud en proces eigen accenten te leggen, maar in dit geval moeten ze zich verhouden tot een ander. Spreker hoopt dat de heer Kokx hier iets meer over kan vertellen.

De heer Kokx vertelt dat de totstandkoming van deze wet opgedeeld kan worden in drie of vier fases. Het gepuzzel over hoe de wet ingericht moet worden is afgerond. Dat gepuzzel heeft geleid tot een voorlopig ontwerp dat, als het wordt goedgekeurd door de onderraad, op 4 april besproken zal worden in de ministerraad. Het zal niet worden besproken met het doel om er een inhoudelijk oordeel over te vellen, maar om toestemming te krijgen om dit voorlopige ontwerp in internetconsultatie te brengen. Parallel daaraan zal het overleg met de centrales, toezichthouders en andere ministeries worden voortgezet. Als deze toestemming 4 april in de ministerraad niet wordt gegeven, gaat er een ander tijdsplan lopen. De minister en staatssecretaris hebben haast. Het is daarom niet de bedoeling dat de internetconsultatie erg lang loopt en dat er veel tijd wordt genomen om de reacties te verwerken. Er zit dus druk op de organisatie intern om voldoende capaciteit te hebben om hier snel op te acteren. Het is de bedoeling dat in een van de laatste ministerraden voor het zomerreces (30 juni of begin juli) een definitief ontwerp wordt behandeld, deze keer wel voor inhoudelijke besluitvorming. Daarna zal ontwerp aangeboden worden aan de Raad van State voor advisering en parlementaire behandeling. De hoop hierbij is dat de wet dan op 1 januari in 2026 in werking kan treden. Dit is echter erg optimistisch, als dit niet lukt zou het op 1 juni 2026 wel moeten kunnen. Momenteel zijn er te veel juridische belemmeringen om te doen wat noodzakelijk is om de krijgsmacht gereed te stellen. Hoe dit proces precies politiek gaat lopen, weet spreker niet. De komende maanden is er tijd om met de vakcentrales over dit voorlopige ontwerp te overleggen. De internetconsultatie is ook bedoeld om reacties op te krijgen van stakeholders en de samenleving. Op het moment dat het voorlopige ontwerp naar de Raad van State gaat en in parlementaire behandeling wordt gebracht, zullen er nog veel uitwerkingsvraagstukken komen die niet in de wet zelf zitten, maar terugkomen in bijvoorbeeld interne regelingen van het ministerie. In de periode parallel aan de advisering van de Raad van State en daarna parlementaire behandeling is er tijd om allerlei punten uit te werken, dat hoefdy niet voor de zomer. Er zit dus een zeker fasering in het hele proces. Parallel aan de internetconsultatie worden er ook uitvoeringstoetsen gedaan. Aan belanghebbende organisaties, toezichthouders en andere ministeries wordt dan gevraagd of deze wet handhaafbaar en uitvoerbaar zou zijn. Er moet ook een grondrechtentoets plaatsvinden door het Ministerie van Justitie en een constitutionele toets bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Alle organen die het recht hebben om een toets uit te voeren, krijgen die gelegenheid de komende maanden. Ook de interne toezichthouders gaan kijken of de wet uitvoerbaar en handhaafbaar is. Met de opbrengst van al deze toetsen kan rekening worden gehouden

wanneer de slag van een voorlopig ontwerp naar een definitief ontwerp wordt gemaakt. Bij dit proces is er interdepartementaal veel dynamiek, met name op twee vlakken. Enerzijds zit deze dynamiek vooral bij Justitie en Binnenlandse Zaken en een beetje bij Algemene Zaken over de meer grondwettelijke kant en de privacy kant. Het zwaarste punt ligt echter bij de leefomgeving. Er is schaarse ruimte in Nederland en er is een groot stikstofprobleem en een klimaatprobleem. Defensie heeft nu meer ruimte nodig. Er zijn meer terreinen nodig en gebouwen voor huisvesting, en als er meer geoefend wordt met vliegen zal Defensie meer stikstof uitstoten. Normaalgesproken heeft Defensie een hele lage uitstof van stikstof, maar als piloten meer moeten oefenen om goed getraind te zijn gaan ze meer uitstoten. De leefomgeving raakt aan veel verschillende ministeries, dus daar zit veel complexiteit. De komende weken is dan ook de tijd nodig om tot consensus te komen hoe de definitieve wet kan worden ingericht. Als het om de personele kant gaat, praat Defensie al met het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Dat zijn tot nu toe constructieve overleggen. Daar gaat het wel om belangrijke punten, ook voor de centrales, bijvoorbeeld hoe de keuring in de toekomst wordt ingericht en hoe wordt omgegaan met de certificering van geneesmiddelen in het buitenland. Dat zijn belangrijke vraagstukken die nog verder op tafel moeten komen maar die al wel in een eerste ronde zijn besproken. Defensie heeft verder ook al met het Ministerie van Financiën gepraat over de financiële en budgettaire effecten van deze wet en of Defensie deze kan opvangen. Dit is een schets van het proces en wie hierbij betrokken is, en hoe dit in de tijd moet worden uitgezet.

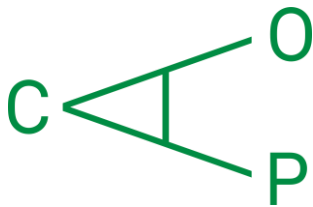
De heer Van der Hulst bedankt de heer Kokx en zegt dat het meeste van de toelichting goed te volgen was. Hij wil reageren op een aantal dingen. Spreker ziet wat betreft het huisvesten en de rest van het vastgoedplaatje een grote delta met wat er nu is en wat er zou moeten zijn. Verder hoorde hij de heer Kokx zeggen dat Defensie niet te lang stil wil staan bij de reacties op de internetconsultatie. Spreker vermoedt dat de heer Kokx heeft proberen te zeggen dat hier juist nauwkeurig naar gekeken zal worden. De heer Kokx bevestigt dit. De heer Van der Hulst is het ermee eens dat de sociale partners een belangrijke rol spelen, niet zozeer in het wetgevingsproces zelf maar wel als het gaat over de uitwerking ervan. Wat betreft de interne toezichthouders vraagt spreker zich af of zij volledig onafhankelijk de uitvoerbaarheidstoets schrijven, en of deze dan openbaar wordt aangeboden bij de stukken, of dat dit alleen geldt voor de rijksinspectie. Ten slotte had spreker het idee dat de heer Kokx zei dat de wet per 1 januari of 1 juni meteen actief zou worden. Spreker denkt echter dat dit ligt aan de geopolitieke situatie.

De heer Van Hulsen vertelt dat hij de heer Kokx herkent van ongeveer 20 jaar geleden. Wat betreft de inleiding van de heer Kokx vraagt spreker zich af wat de rol van de centrales is in de procedure die hij heeft beschreven. Zijn de centrales onderdeel van de internetconsultatie, moeten ze hier apart gebruik van maken, of kunnen ze daarna nog aanvullend discussiëren? Spreker vraagt zich verder af of er al zekerheid is dat alle toezichthouders ook echt betrokken zullen worden bij het proces.

De heer Ten Berg vraagt zich af hoe de voorzitter voor zich ziet dat de internetconsultatie parallel loopt aan het overleg met de centrales. Dan komt er van twee kanten tegelijk informatie.

De heer Rozendal vraagt wat eigenlijk de aanleiding is om te komen tot deze wet.

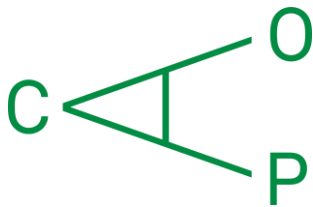
De voorzitter zegt dat het hem goed lijkt om bij deze laatste vraag te beginnen.

De heer Kokx zegt dat de aanleiding voor de wet het beste teruggevoerd kan worden tot het oordeel in de krijgsmachtsonderdelen dat men met name bij de toenemende dreiging uit het Oosten maar ook op cyberniveau eigenlijk niet in staat is om daar adequaat op te kunnen reageren. Men loopt namelijk tegen een aantal belemmeringen aan. Op het vlak van leefomgeving, bedrijfsvoering, informatieomgeving, inkoop van met name civiele goederen en diensten, en personele beschikbaarheid en inzetbaarheid zijn er veel knelpunten opgebracht. In bijzondere omstandigheden kan weliswaar worden afgeweken van de regelingen, maar dat geldt alleen in een echte oorlogssituatie. Dat is momenteel niet het geval. Er is veel tijd besteed om de knelpunten te analyseren met de mensen in de uitvoering. Zij hebben gekeken of het echt om juridische belemmeringen gaat, of dat de knelpunten in andere sferen zitten. Wat betreft de juridische belemmeringen zijn de krijgsmachtsonderdelen gevraagd of ze kunnen uitwerken wat er aan gereedstellingsactiviteiten gedaan zou moeten worden om met name hoofdtak 1 uit te kunnen voeren en mensen te beschermen. Vanuit die activiteiten is geprobeerd om het juridische kader te op te stellen. Er is gekeken waar afgeweken mag worden en waar vrijstellingen en ontheffingen toegezegd moeten kunnen worden. De wet die hieruit is voortgevloeid heeft vier hoofdstukken: 1) leefomgeving, 2) informatie, 3) personeel, 4) inkoop. De omvang en aard van elk hoofdstuk is behoorlijk verschillend. Wat betreft de vraag of deze wet meteen ingaat legt spreker uit dat dit geen wet is om aan en uit te zetten. Het primaire proces van Defensie is om gereed te zijn voor inzet op hoofdtak 1, 2 en 3. Er is dus een permanente wet nodig. Hoe deze wordt gebruikt is afhankelijk van het dreigingsniveau, maar de Minister van Defensie heeft permanent de bevoegdheden nodig om zijn ministerieel verantwoordelijkheid uit te kunnen voeren. Als de wet in werking treedt krijgt de minister een aantal vrijstellingen, met name op het gebied van leefomgeving, en een aantal ontheffingen. Die ontheffingen kunnen pas gebruikt worden als er toestemming is van de Kamer. Als de minister constateert dat hij met de vrijstellingen onvoldoende kan doen wat hij nodig acht, kan hij zorgen dat er een ontheffing komt. Waar het raakt aan de beleidsterreinen van andere ministeries, moet de Minister van Defensie die ontheffingsprocedure samen doen met de minister wiens beleidsportefeuille het is. Als het heel zwaar is, moet het samen met de ministerraad. De vrijstellingen, in tegenstellingen tot de ontheffingen, zijn dus meteen beschikbaar. De andere ministeries zouden daarom liever meer met ontheffingen werken zodat ze nog invloed hebben in de volgende fase. Defensie wil juist zo veel mogelijk vrijstellingen waar het noodzakelijk en urgent is om deze te krijgen. Ontheffingen hebben te maken met geopolitieke onzekerheden, of deze uiteindelijk gebruikt worden is aan de minister zelf en niet aan de andere ministers. Er is dus een belangenspanning tussen de ministeries. Mag Defensie bijvoorbeeld druk veroorzaken op de bouw van woningen voor defensieterrein? Daar kijken de ministeries verschillend naar. De uitvoering heeft duidelijk gemaakt dat deze belangenspanning niet zomaar opgelost kan worden, dat is nu aan de politiek op het hoogste niveau. De Kamer heeft namelijk de prioriteitsstelling van Defensie democratisch gelegitimeerd. In de Koude Oorlogsjaren bestond de Belemmeringenwet Landsverdediging. Deze wet gaf de minister allerlei bevoegdheden om buiten alles en iedereen om allerlei maatregelen te treffen. Deze wet is opgegaan in de Omgevingswet van 2015, toen waren er een aantal dingen niet meer nodig omdat er vrede was. De minister heeft nu eigenlijk nodig wat er toen was.

De voorzitter concludeert dat met dit antwoord de vraag van de heer Van der Hulzen ook is beantwoord.

Op de vraag van de heer Ten Berg antwoordt de heer Kokx dat de internetconsultatie een hele open procedure is. Iedere inwoner van dit land, en dus ook de vakcentrales, mogen hierop reageren. Wat de

spreker betreft moet er echter wel een onderscheid gemaakt worden. De centrales hebben een formele positie en de internetconsultatie is niet bedoeld in plaats van overleg tussen Defensie en de centrales. Dit overleg loopt waarschijnlijk ook langer dan de internetconsultatie omdat er bij de uitvoering van de wet ook nog allerlei dingen met de centrales geregeld moeten worden. Wat betreft de vraag van de heer Van Hulsen over de toezichthouders zegt spreker dat deze inderdaad onafhankelijk zijn. Ze hebben primair de taak om te kijken of deze wet vanuit hun rol en verantwoordelijkheid uitvoerbaar en werkbaar is. Er is al bekend dat de toezichthouders zich afvragen of de waarborg op orde is, bijvoorbeeld dat als persoonsgegevens geregistreerd worden dat ze ook weer snel weer vernietigd worden. Dit is ook besproken in het tweemaandelijks beraad met toezichthouders. Ten tweede heeft Defensie aan de toezichthouders gevraagd of deze wet nog impact zou kunnen hebben op hoe ze hun eigen taak en rolopvatting zien. Als deze wet uiteindelijk in werking wordt gesteld moet er ook voor gezorgd worden dat er voldoende capaciteit is om deze uit te voeren. De rapportages van de interne toezichthouders zijn primair bedoeld voor Defensie intern, spreker kan nu niet iets zeggen over de openbaarheid. Daar zou hij over moeten overleggen. Defensie heeft wel ook de PIA laten doen, een soort impactanalyse uit de AVG. Er is afgesproken dat die analyse in ieder geval wel op het internet wordt geplaatst. Daarin is te lezen welke waarborg- en toezichtregimes Defensie wil waarborgen om te voorkomen dat er onzorgvuldig met persoonsgegevens zou worden omgegaan.

De heer Van Hulsen vraagt of de heer Kokx ook nog zijn vraag kan beantwoorden of niet alleen de interne maar ook de externe toezichthouders op dit moment al betrokken worden.

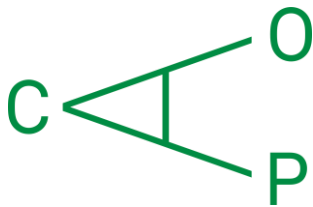
De heer Kokx zegt dat met de externe toezichthouders, voor zover deze in beeld zijn, al de eerste contacten zijn gelegd. Met de Autoriteit Persoonsgegevens is al iets intensiever gesproken. Er is ook al overlegd met de Algemene Rekenkamer, die ziet immers toe op alle aanbestedingen door ministeries. Verder is gesproken met de afdeling Bestuursrecht van de Raad van State, met de Raad voor de Rechtspraak, met ILT, Rijkswaterstaat, ProRail, de belangenorganisaties van VNG, gemeenten, provincies en waterschappen. Het is niet zeker dat hiermee alles onder schot is, maar zover bekend is iedereen op zijn minst geïnformeerd, of er lopen al gesprekken.

De voorzitter heeft nog een toevoeging over hoe hij het proces precies voor zich ziet. Spreker denkt dat partijen hier een bijzondere verantwoordelijkheid hebben om te onderzoeken hoe dit wetgevingsproces past binnen het WGOD. Spreker vindt het van groot belang dat aan deze tafel het gesprek hierover wordt gevoerd. Hij zou op een andere dag graag ook over de inhoud overleggen met de centrales. Spreker vindt het een bijzonder onderwerp, het komt niet vaak voor dat een onderwerp van deze breedte en over deze materie bij de partijen op tafel komt. Hij denkt ook dat het WGOD een onderwerp is waarbij op alle aspecten open en reëel overleg gevoerd zou moeten worden.

De heer Ten Berg wil vaststellen dat partijen op een later moment hier inhoudelijk over kunnen spreken, maar dat dit niet per se hoeft te leiden tot overeenstemming.

De voorzitter vindt het belangrijk om aan te geven dat dit geen enkele afbreuk zou moeten doen aan de kwaliteit van de discussie die hier wordt gevoerd, of het open en reële karakter ervan.

De heer Van Hulsen is blij met deze opmerking. Hij vindt het wijs dat Defensie bereid is om met de centrales hierover te spreken. Hij verwacht dat partijen op een heleboel punten geen

overeenstemming zullen bereiken, maar de centrales kunnen wel dingen meegeven die tot nadenken kunnen stemmen. Het is algemeen bekend dat de centrales daar waar er een verschil van opvatting is via informele en formele trajecten de zaak te beïnvloeden. Uiteindelijk levert dit allemaal een bijdrage aan het gesprek. Te zijner tijd moet gekeken worden naar wat het goede moment is om hierover te spreken na de internetconsultatie.

De voorzitter zegt dat het hem goed lijkt om te kijken wanneer de partijen de volgende stap nemen, maar geeft eerst de heer Van der Hulst het woord.

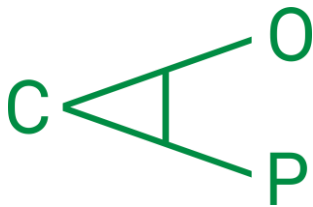
De heer Van der Hulst sluit zich aan bij wat AC en CMHF hebben gezegd over dat de centrales op een nader moment graag op de inhoud ingaan. Hij is blij met de manier waarop de voorzitter het overleg met de centrales wil voeren. In het verleden is dat wel eens anders gegaan, bijvoorbeeld bij de Militaire Ambtenarenwet en de Wet ambtenaren Defensie. Daar werden de centrales niet helemaal bij betrokken. Spreker vraagt zich af waarom dat nu anders is.

De voorzitter geeft de heer Schwab het woord. De heer Schwab zegt dat er in het verleden inderdaad een aantal wijzigingen van de militaire ambtenarenwet zijn geweest. Sommige daarvan hadden betrekking op een grotere groep dan alleen maar de ambtenaren van Defensie. Dus overleggen hadden daarom een iets andere dynamiek. De omvorming van de Militaire ambtenarenwet naar de Wet ambtenaren Defensie was een initiatiefwetsvoorstel waar Defensie noch de centrales toen over gehoord zijn. Partijen volgen het Besluit georganiseerd overleg Defensie. Onderwerpen die van algemeen belang zijn voor de rechtstoestand van de ambtenaren worden in het overleg gebracht. Als dat gevolgen heeft voor individuen, dan bereiken partijen daar overeenstemming over, tenzij er een uitzonderingstoestand is. Spreker wil daarbij opmerken dat in artikel 4.44 wordt aangegeven dat als er een bijzondere procedure wettelijk is voorgeschreven, aan het volgen daarvan in de toelichting aandacht wordt geschonken. Sterker nog, de visie van de centrales zal op een bepaalde manier een plaats moeten krijgen in de memorie van toelichting voordat deze naar de Raad van State gaat.

De voorzitter vraagt hoe het proces rondom de memorie van toelichting eruit ziet. De heer Schwab zegt dat er op een gegeven moment een volgende versie van de wet is en een memorie van toelichting, en dan wordt dat voorgelegd aan te centrales om te bespreken of goed is weergegeven wat de centrales ervan hebben gevonden.

De heer Van Hulsen begrijpt dit, maar hij vindt dat het gecompliceerd blijft. Defensie is uiteindelijk scribeur van de woorden. Mochten de centrales het hier niet mee eens zijn, dan gebruiken ze de opvatting van Defensie maar in hun lobbytraject, maar hij denkt niet dat ze een soort overeenstemming moeten bereiken over de manier waarop in de memorie van toelichting staat wat de centrales vinden. De heer Schwab vindt het wel netjes als de centrales zien hoe het in de memorie staat beschreven. Het wordt geen opsomming van wat er in het verslag staat, het P-aspect is maar een klein onderdeel van dit wetsvoorstel.

De voorzitter vraagt of 15 april een geschikt moment is om over het inhoudelijke aspect van dit wetsvoorstel te spreken. De heer Rozendal denkt dat het beter is om pas na de verwerking van de internetconsultatie inhoudelijk verder te praten, wanneer er wellicht wijzigingen zijn in het stuk dat de centrales eerder hebben ontvangen. De heer Ten Berg merkt op dat eerder is genoemd dat de internetconsultatie parallel zal lopen met het overleg met de centrales. Daar heeft spreker op zich

geen moeite mee, maar dan zijn er wel twee schuivende panelen. De centrales zouden wel willen zien dat er na de internetconsultatie ook nog de gelegenheid is om te kijken wat er uit de internetconsultatie gekomen is. De heer Van der Hulst heeft ook de voorkeur om het na de internetconsultatie formeel over de wet te hebben. Dat wordt wat hem betreft dan ook meegezonden in de memorie van toelichting. Spreker zou daarvoor echter graag informeel spreken om alvast af te tasten waar de pijnpunten liggen. De heer Van Hulsen vindt dat als de mening van de centrales in de memorie van toelichting moet komen, de centrales dan een versie moeten hebben die zo definitief mogelijk is. Partijen moeten dus niet te vroeg in het traject hier formeel over spreken.

De voorzitter vraagt de heer Kokx om een tijdlijn te schetsen. De heer Kokx zegt dat hopelijk vrijdag toestemming wordt gegeven om te starten met de internetconsultatie. Deze duurt vier weken en daarna zijn er vier weken voor verwerking. Er is gelegenheid om daarna nog te overleggen, maar dat is geen hele lange periode. Dat zijn maximaal vier weken omdat er voor het zomerreces een tweede ronde ministerraad zal plaatsvinden om in september de parlementaire behandeling te kunnen starten.

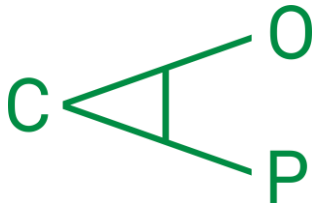
De heer Van der Hulst zegt dat het feit dat die tijd kort is te maken heeft met de ambitie van Defensie. Hij is niet blind voor de geopolitieke ontwikkelingen die plaatsvinden maar hij wil zich niet onevenredig onder druk laten zetten om binnen een korte termijn een gewogen advies aan Defensie mee te geven. Het gaat hier immers niet om staatsnoodrecht.

De voorzitter zegt dat zijn zorg daar ook zit. Het grote voordeel van dat partijen hier vandaag over spreken, is dat ze nog vroeg in het proces zitten. Open en reëel overleg kan onder druk komen te staan op het moment dat partijen voelen dat er geen tijd is. Dat wil spreker voorkomen. Hij wil voorstellen om een moment in te plannen waarop partijen formeel overleggen vanuit hun eigen oordeel over het voorstel. Dan kennen ze de resultaten van de internetconsultatie nog niet, maar los van de mening van anderen hebben partijen ook een eigen mening. Spreker wil deze tijdig inwinnen. Hij wil echter ook zeker formeel overleggen na de internetconsultatie omdat de standpunten van anderen mogelijk leiden tot wijziging van hun eigen standpunten. Het lijkt de spreker ook verstandig om een keer informeel te overleggen, daar komt hij nog op terug. Voor nu wil hij twee data vaststellen voor twee formele behandelingen, een gedurende de internetconsultatie en een daarna. Spreker wil niet zo lang op de mening van een ander wachten dat zijn eigen mening daarmee in het gedrang komt.

De heer Rozendal wil voor deze formele besprekingen wel eerst informeel overleggen. De voorzitter is het hiermee eens. Daar gaat hij de centrales op een ander moment over benaderen. Na overleg met mevrouw De Haan stelt spreker voor om op 24 april en 22 mei formeel te vergaderen. De heer Van Hulsen stelt voor om het hier na de pauze over te hebben, dan kunnen de centrales hier even onderling over overleggen. De voorzitter benadrukt dat hij het vooral belangrijk vindt dat partijen het zo regelen dat ze niet in tijdnood komen.

Pauze

De voorzitter heropent de vergadering. Hij wil de geen vakanties in de weg zitten maar hij vindt het belangrijk dat partijen de tijd die ze nog hebben goed gebruiken. De heer Van Hulsen zegt dat het geen probleem is om op 15 april informeel te overleggen, maar voor de formele besprekingen willen de centrales andere data voorstellen. De heer Van Hulsen benadrukt dat centrales tijdens het planningsoverleg al hebben aangegeven dat voor de vakantieperiodes een luwe agenda moet worden

gemaakt. Op deze manier kunnen mensen makkelijker vrij nemen in deze periode en het biedt de gelegenheid om in deze weken een extra overleg te plannen als dat nodig is. De vergaderdruk is enorm en niet alles kan tegelijkertijd. Spreker stelt voor om te prioriteren en dingen te verschuiven om het overleg over de WODG mogelijk te maken. De voorzitter is het ermee eens maar benadrukt ook dat niet bij alles makkelijk geschoven kan worden. De partijen overleggen over de vervolgplanning van de bespreking van de WODG.

Mevrouw De Haan concludeert dat het WG AP van 15 april wordt gecancelld, het agendapunt over opleidingskosten gaat naar 17 april. Op 15 april wordt een informeel overleg over de WODG ingepland. Het informele overleg over werk- en rusttijden op 8 mei wordt ook geschrapt. Op deze datum wordt een WG AP ingepland om formeel over de WODG te spreken. Op 22 mei is er uitloop om na de internetconsultatie opnieuw formeel over de WODG te spreken.